

end vil give det, da Forretningerne nu ere saa betydelige, kan ikke sættes i Klasse med de smaa Postembeder paa Vikstationerne, der ere ansatte til en saa ringe Lønning. Det har virkelig nu saa omfattende Forretninger, at det ganske maa sættes i Klasse med Postembeder paa Hovedrouten. Det blev oprettet den 1ste Juli 1847, men dengang kun som et simpelt Expeditionsscontoir. Forretningerne vare dengang ikke betydelige, og man vidste ikke, hvad Embedet vilde blive til; derfor blev der foreløbigt normeret en Gage af 800 Rbd. Men jeg skal tillade mig at gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, hvorledes disse Forretninger ere stegne i en kort Tid. I det sidste Halvaar af 1847 indleveredes der i Juli Kvartal kun 926 Breve, i October Kvartal steg deres Antal allerede til 2600; men i Maret 1848 steg Indleveringen af Breve næsten til 25,000, og Fragtgods til henimod 4,500 Pd., Indleveringen af Banco Sedler til 985,000. I det følgende Aar 1849 steg Indleveringen af Brevene til over 26,000, af Fragtgods til henimod 6000 Pd., af Banco Sedler næsten til 1 Mill. og af Pakkepostgods til over 90,000 Pd. Det er en Følge af, at dette Contoir fra Begyndelsen af kun var et simpelt Postexpeditionsscontoir, nu er det oprettet som et selvstændigt regnskabsførende Brev- og Pakkepostcontoir med Kartering til hele Indlandet og til Udlandet, hvis Forretninger ere af meget betydelig Omfang. Det vil heraf være Thinget klart, hvilket Arbejde og Ansvar der paahviler den Embedsmand, gennem hvis Hænder der i Løbet af et Aar navnlig ogsaa gaaer 1 Mill. Rbd. Der er dermed atter forbundet en særdeles betydelig Regnskabsføring; der udfordres til at bestride dette Embede netop en Mand, som forener Dygtighed med en høi Grad af Hurtighed i Expeditionen, da, som bekendt, Indleveringen skeer endogsaa indtil 5 Minuter før Postens Afgang. Dette Contoir benyttes tillige meget af Beboerne paa Besterbro og Frederiksberg, og heri Kjøbenhavn benyttes det navnlig af de større Handelshuse, for hvilke det er af megen Bigtighed. Som bekendt er Indleveringen til Pakkeposten til Hamborg til Kl. 10 om Formiddagen, derimod paa Sernbanen til Kl. 1, og da Banken ikke

aabnes førend Kl. 10, er det for Handelshuse af Bigtighed, at de have en senere Indleveringsklid, saa at det er naturligt, at der, naar Operationerne i Banken ere endte, er en særdeles stor Tilstrømmen til dette Contoir i de sidste Dieblkke, og at det derfor virkelig kræver en Embedsmand, som er i Besiddelse af en ualmindelig Forretningsdygtighed. Jeg kan derfor ikke andet, end paa det Barmeste anbefale den Indstilling, som den høitagtede Finantsminister har gjort, at man ikke vilde sætte denne Gage ringere end 1000 Rbd. for selve Postexpeditoren. Men naar man tillige har foreslaaet at sætte Postskriverens Lønning ned fra 600 til 500 Rbd., da vil det ramme denne Embedsmand temmelig haardt. Thi han er netop paa Grund af sin Dygtighed sat til denne Expedition og flere af de Postskrivere, som have staaet under ham i Anciennitet ere alt ansatte til en Gage af 600 Rbd.; navnlig er dette idetmindste Tilfældet med Postskriveren ved Brevpostcontoi-ret. Ogsaa Assistenten ved Fodpostcontoi-ret har en Gage af 600 Rbd. Altsaa vil han maaskee netop paa Grund af sin Dygtighed, hvis Udvalgets Forslag gaaer igjennem, tabe 100 Rbd.

Hvad Nr. 22 paa Tavlen angaaer, da har den høitagtede Finantsminister indrømmet, at der mod denne Rødsfattelse af 900 Rbd. ikke kunde være noget Væsentligt at indvende, saa at han og Udvalget deri ere enige; og jeg skal heller ikke gjøre nogen Bemærkning derimod, men kun fremhæve, at man har anseet det, naar dette Contoir maatte blive oprettet, for at være en Ting af Bigtighed for det danske Postvæsen, som ikke kan træde i Concurrence med de andre Postcontoirer i Hamborg, naar Indleveringsstiden ikke der er ligesaa sildig som paa de andre, hvilket ikke alene er af Bigtighed med Hensyn til Danmark, men ogsaa med Hensyn til Transtiten af Forsendelser til Sverrig, Norge og Finland.

Under Nr. 25 har det ærede Udvalg foreslaaet, at de 1000 Rbd. til uforubselige Udgifter ikke skulle bevilges, og deri er den høitærede Finantsminister enig med det, da Overflødet af dette separate Fond vil kunne anvendes til at dække de dermed forbundne Udgifter. Men forsaavidt Udvalget i sin Betænkning har